

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. 4. 2015 samosoudkyní JUDr. Ivanou Kolářovou, **t a k t o :**

Obžalovaní:

1) [REDAKCE]

nar. [REDAKCE] ve [REDAKCE] šéfredaktor Strakonického deníku, zaměstnatel: Vltava-Labe-Press, a. s., Nám. Přemysla Otakara II. 8/5, 370 01 České Budějovice, trvale bytem a na adrese pro doručování [REDAKCE]

2) [REDAKCE]

roz. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] ve [REDAKCE] redaktorka Strakonického deníku, zaměstnatel: Vltava-Labe-Press, a. s., Nám. Přemysla Otakara II. 8/5, 370 01 České Budějovice, trvale bytem a na adrese pro doručování [REDAKCE]

j s o u v i n n i, ž e

[REDAKCE] nar. [REDAKCE] jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník napsala článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodat učitelka mateřské školy. Ta nařčení odmítá.“, který byl dne 2. 10. 2014 uveřejněn na 3. straně v regionálním periodiku Strakonický deník a dále také na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, ve kterém mimo jiné uvedla, že „podle informací, které Deník získal, měla od J. K. kupovat a přeprodat pervitin učitelka

mateřské školy z nedaleké obce [REDAKCE] (27)“, čímž sdělila nepravdivé informace, které jsou v rozporu se skutečností vůči poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] když o uvedení a zveřejnění celého jména poškozené, jejího věku a povolání v předmětném článku rozhodl šéfredaktor uvedeného deníku [REDAKCE] nar. [REDAKCE] přičemž uvedeným jednáním ohrozili čest a dobrou pověst jak samotné poškozené [REDAKCE] tak i její matky [REDAKCE] nar. [REDAKCE] starostky obce [REDAKCE]

t e d y - o jiném sdělili nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu a tento čin spáchali tiskem a veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l i

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ,

a o d s u z u j í s e

podle § 184 odst. 2 TZ k trestu odnětí svobody, u každého z nich na **8 (osm) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu, u každého z nich na **2 (dva) roky**.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená [REDAKCE] **o d k a z u j e** se svým nedostatečně specifikovaným požadavkem na náhradu škody **zcela** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v průběhu hlavního líčení, a to: z výpovědi obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] a vysvětlení, které ve věci podle § 158 odst. 6 tr. ř. podali [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] [REDAKCE] (poškozená), [REDAKCE] (poškozená) a [REDAKCE], ale i a z listinných důkazů: trestních oznámení [REDAKCE] a [REDAKCE] s kopiemi článku, kopie článku ze dne 2. 10. 2014 na 3. straně Strakonického deníku, vloženého na webové stránky Strakonického deníku – upravený článek a přehled vstupů a úprav na webových stránkách Strakonického deníku předmětného článku, kopie článku ve Strakonickém deníku ze dne 1. 10. 2014, . 10. 2014 a 3. 10. 2014, vč. jejich originálů z přílohy č. 1 - 3 kusů periodika Strakonického deníku ze dne 1. 10. 2014, 2. 10. 2014 a 3. 10. 2014, úředních záznamů PČR, KŘP JčK, Územního odboru Strakonice, OHK - SKPV Strakonice, lékařské zprávy a vyjádření [REDAKCE] jako starostky; byl zjištěn ve výroku uvedený skutkový děj. Z osobních výkazů obžalovaných, rejstříku trestů a pracovního hodnocení je zřejmý dosavadní způsob jejich života.

Obžalovaný [REDAKCE] se k trestnému činu doznal jen částečně. V regionálním tisku pracuje již 20 let a jako šéfredaktor Strakonického deníku od r. 2004. Když se z

oznámení občana v ranních hodinách dne 1. 10. 2014 dozvěděli informace o výskytu a výrobě drog v Cehnicích u Strakonice, požádal obž. [REDAKCE] aby k tomu na místě zjistila veškeré dostupné informace a ta se měla takto dostat i ke jménu [REDAKCE] [REDAKCE] ohledně níž mu sdělila, že od matky jednoho z tam tehdy vyšetřovaných získala informaci: „vídali jsme ji tam, chodila tam, se všemi se zná“, což oba obžalovaní považovali za dostačující. Policii kontaktovali pak jen s obecným dotazem a dozvěděli se, že jde o policejní akci, k níž jim více nemohou sdělit, tj. nedostali se tak ani k ověření toho, zda v této věci [REDAKCE] nějak figuruje. Obž. [REDAKCE] si podle něho všechny k tomu získané informace i ověřovala a pak článek napsala. To, že v článku jsou, ohledně dalších zde v souvislosti s drogovou trestnou činností zmíněných osob, uvedena pouze počáteční písmena jejich jmen a příjmení, zatímco u [REDAKCE] [REDAKCE] je zde její celé jméno, příjmení, věk a povolání jakožto učitelky mateřské školky, vysvětloval obžalovaný pouze snahou o co největší a nejobektivnější přínos informací pro čtenáře. Ostatní v článku zmíněné osoby zde byly takto odlišně uvedeny jen proto, že podle policie se jednalo o osoby, které byly v případě přímo zapletené. Měli tak za to, že když [REDAKCE] nebyla vyšetřovaná ani obviněná, nebyl důvod, aby v článku nebyla takto jmenovaná, zejména když mu obž. [REDAKCE] sdělila, že [REDAKCE] navštívila, mluvila s ní na toto téma a ta tak měla prostor, aby se k věci vyjádřila a obhájila se tím, že informace není pravdivá, a tím, že se takto měla možnost v článku k věci vyjádřit, považoval obžalovaný jejich povinnosti za splněné, přičemž za pravdivost informací v článku odpovídá jak autor článku, ale především on sám, jakožto šéfredaktor. Obž. [REDAKCE] měla po zjištění informací k článku určité pochybnosti a požádala ho, jakožto nadřízeného, ještě dopoledne dne 1. 10. 2014 o konzultaci. Protože se však snažili článek uveřejnit co nejdříve, měl pouze několik hodin na rozhodnutí ho v této podobě zveřejnit a dne 1. 10. 2014 tak článek v 19.00 hodin byl již v tiskárně. Jeho internetové uveřejnění mělo 2 části, první na 1. (titulní) straně a druhá na 3. straně, přičemž na titulní straně byl článek uveřejněn ještě dne 1. 10. 2014 a článek ze strany 3. byl připojen pak 2. 10. 2014. Již v den vyjití článku, ev. hned další den je v souvislosti s otištěným textem kontaktovala ředitelka mateřské školy, kde [REDAKCE] pracuje, obžalovaný jí své pochybení vysvětlil, s tím, že není na jeho rozhodnutí uveřejnit omluvu či jakkoli očistit jméno [REDAKCE] avšak jeho návrh, aby sama sepsala článek na obranu [REDAKCE] odmítla. Další vývoj kauzy, jíž se předmětný článek týkal, již po pracovní stránce dál nesledovali a neví tak ani, zda byla podána obžaloba a zda je v ní jakkoli [REDAKCE] zmiňována. Druhý hovor s policií pak měl dne 2. 10. 2014 v 10.00 - 11.00 hodin, kdy nejprve telefonoval mluvčí policie šéfredaktorce obžalovaného a poté i jemu s tím, že v deníku i na internetových stránkách se objevila tato na potvrzení policie se nezakládající informace, a po rozhodnutí šéfredaktorky obžalovaného ten pak vyzval obžalovanou k vyjmutí inkriminované pasáže z článku na internetu, tj. článek zde byl v původní podobě cca 2,5 - 3 hodiny. Po konzultaci obžalovaných s regionálním vedením vydavatelství nebylo dosud rozhodnuto o omluvě či jiném kontaktu s [REDAKCE] Obžalovaní pak jako soukromé osoby o omluvě [REDAKCE] do současné doby bez redakčního souhlasu rovněž neuvažovali. Žádné postranní myšlenky nebo nějaký záměr zkomplikovat někomu život napsáním a zveřejněním předmětného článku neměli, celá věc ho mrzí a nevěděli, že zveřejněním takovýchto informací mohou zasáhnout i do regionálních voleb, ani že v nich kandidovala [REDAKCE] [REDAKCE] a její matka [REDAKCE] je přímo starostkou obce, které rozhodně neměli v úmyslu takto zdiskreditovat.

Obžalovaná [REDAKCE] se k trestnému činu rovněž doznala jen částečně, s tím, že jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník pracuje od dubna

2012 a předmětným článkem, který napsala, neměla v úmyslu někoho poškodit. Tehdy k věci pátrala po informacích v této drogové kauze v Cehnicích, čerpala informace ze 2 zdrojů, které odmítala zprvu uvést. Jeden zdroj znala již několik let, s druhým zdrojem předchozí zkušenosti neměla. Získala takto informace o tom, že by se tam měl J. K. podílet na nějaké drogové záležitosti a od jednoho zdroje pak i informaci, že [redacted] měla kupovat a přeprodávat pervitin od [redacted] pak obžalovaná mluvila i s matkou [redacted] zda [redacted] v tom domě, kde varna pervitinu byla, vidala a ta jí řekla, že ano, resp. závěrem pak obžalovaná upřesnila, že kladnou odpověď tehdy obdržela vlastně jen na dotaz, zda [redacted] vidala v domě [redacted]. Obžalovaná nevyhodnocovala, jestli jsou údaje ohledně [redacted] pravdivé a pouze jí dala prostor, aby se vyjádřila k informaci, že by měla kupovat a přeprodávat drogy, když s ní cca 2 minuty hovořila osobně dne 1. 10. 2014 před ZŠ Cehnice a [redacted] kterou tehdy viděla poprvé a ani jinak jí neznala, řekla obžalované, že to pravda není. [redacted] také tehdy rozhodně netvrdila, že jí tuto informaci potvrdilo již 5 lidí, ale mohla jí tam říci, že tuto informaci má již z několika zdrojů. Jiným způsobem si takto získané informace obžalovaná pak již neověřovala a článek napsala v předmětné podobě, kdy i uvedení celého jména, věku a povolání [redacted] v něm konzultovala se svým nadřízeným obž. [redacted] který jí potvrdil, že není problém tyto údaje v článku uvést, a to vzhledem k tomu, že [redacted] není nijak vyšetřovaná a o věci s ní i mluvili. Nyní zpětně vidí, co to způsobilo a omlouvá se, ale neměla informace o tom, že by [redacted] v důsledku publikace předmětného článku musela jakkoliv změnit svůj život, že by ta pomluva na ní dopadla nějak zvlášť výrazně, viditelně, nebo by přišla o zaměstnání, i když jim pak telefonovala ředitelka mateřské školy, která se postavila se na její stranu. Sama obžalovaná přitom však před uveřejněním článku ani nezvažovala dotaz na policii, zda osobu, o níž v článku takto píše, policie též takto prověřuje, a neví ani, zda si to takto ověřoval obžalovaný. Tuto kauzu dále již nesledovala, takže ani neví o podání obžaloby vůči osobám, ohledně nichž tam orgány PČR tehdy činily úkony, ale má informace, že [redacted] v této obžalobě není nikterak zmíněna. Je si až nyní vědoma, jak článek zapůsobil na [redacted] a to včetně zdravotních následků uvedených v obžalobě, avšak vzhledem k tomu, že regionální vedení vydavatelství chtělo nejprve vyčkat výsledku jejich trestního stíhání, se dosud obžalovaní [redacted] neomluvili, a to ani jako fyzické osoby.

Z vysvětlení, podaných podle § 158 odst. 6 tr. ř., bylo zjištěno:

[redacted] bydlící v [redacted] vyloučil, že by [redacted] měla někdy kupovat pervitin či jiné drogy od něho, od [redacted], či od [redacted]. Sám o této drogové kauze s nikým před publikací předmětného článku nemluvil, tedy ani s obžalovanou, a neví ani o nikom, kdo by s ní o tom mohl mluvit kromě [redacted] která mu zmínila, že na věc byla dotazována nějakou novinářkou. Článek pak četl a byl překvapen tím, jak vyzněl a že takto vyšel zejména před volbami, když v něm bylo uvedeno celé jméno [redacted] a další údaje, umožňující ji ztotožnit, zatímco ostatní osoby v článku byly uvedeny jen počátečními písmeny svých jmen.

[redacted] bydlící nyní v [redacted] zná [redacted] od dětství, ale 8 let se již pouze zdraví, aniž by zapředli hovor a od té doby v domě, kde on bydlí, také nebyla. Žádné drogy neprodával a neví o tom, že by [redacted] někdy nějaké brala, nebo se ho na ně dotazovala. Obž. [redacted] nezná a nikdy jí žádný rozhovor neposkytl.

██████████ bydlící v ██████████ nikdy neviděl, že by ██████████ předával ██████████ nějaké drogy, jde o slušnou dívku a učitelku jeho syna. V domě ██████████ býval 3x týdně, ale ██████████ tam nechodila, nikdy jí zde neviděl a neviděl ani, že by jí ██████████ předával nějaké drogy (např. jinde než u sebe doma). Obž. ██████████ žádný rozhovor také neposkytl a domnívá se, že předmětný článek s volbami souvisel, kdy někomu zřejmě vadila starostka obce, která je matkou ██████████

██████████, matka ██████████ bydlící rovněž v ██████████ hovořila s mladou dívkou, o níž se domnívala, že je od policie, a až po přečtení článku si uvědomila, že šlo o novinářku. Zmínila jí, že ██████████ se s jejím synem ██████████ znala ze školy, byli kamarádi a v té době k nim občas přišla i domů, spíše jen na dvůr. V posledních letech ██████████ za jejím synem vůbec nechodila, ale v článku o tom napsali úplně něco jiného, než tazatelce tehdy řekla. ██████████ sama blíže ani neznala, věděla však, že je učitelkou v mateřské školce a vede v obci sborový zpěv.

██████████ byla dne 1. 10. 2014 kontaktována obž. ██████████ v ██████████ před školou, představila se jako redaktorka Strakonického deníku, ale neupozornila, že půjde o rozhovor do novin a že její odpovědi zveřejní, ani že si je nahrává. Měla jen 3 otázky: 1) zda zná pachatele drogové trestné činnosti v ██████████, 2) zda věděla, že se o ní mluví v souvislosti s drogami, a 3) že ze zainteresovaného zdroje má informace, že ██████████ měla od J. K. nakupovat a přeprodávat zboží. Když jí k tomu řekla, že s tím nemá nic společného, že by si ve svém postavení nemohla nic takového dovolit a že jí to přijde jako blbost, obžalovaná na ni začala tlačit, že jí to potvrdilo 5 lidí, avšak i poté si trvala na tom, že to není pravda. S ██████████ bydlí ve stejné vesnici, znají se od základní školy, ale u něho doma byla naposledy cca před 10-ti lety. ██████████ vídala proto, že jeho syna má u sebe ve školce. Žádné trestné činnosti se nedopustila, přesto pak dne 2. 10. 2014 vyšel předmětný článek, o němž se dozvěděla telefonicky od kamaráda, ale v zaměstnání si tehdy nemohla noviny hned koupit, což ji hodně znervózňovalo, protože do školky chodí rodiče, kteří již noviny mohli číst, a ona přitom neznala přesný text článku. Ten pak vyhledala na internetu ředitelka školky, která mu však nevěřila. Přesto v této souvislosti ██████████ trpěla návaly pláče, lítosti a vzteku, měla i psychické problémy a ztratila důvěru ve společnost, kde někdo o ní napíše bez dalšího takovouto věc a může mu to projít. Protože pak nemohla ani spát, vyhledala dne 6. 10. 2014 lékaře, který jí předepsal uklidňující léky a nabídl vystavení pracovní neschopnosti, což s ohledem na pracovní povinnosti odmítla. Předmětný článek, který byl ve vztahu k ní nepravdivý, poškodil její dobrou pověst jak v mateřské školce, tak měl vliv i na její aktivity s dětmi, neboť někteří rodiče s ní poté bez dalšího omezili komunikaci a jiní rodiče se jí na pravdivost údajů v tomto článku již přímo i vyptávali. Článek obsahující takovéto nepravdy o její osobě však naštěstí neměl vliv na důvěru jejích vedoucích pracovníků, ale je názoru, že mohl ovlivnit výsledek voleb, v nichž tehdy, nakonec neúspěšně, kandidovala do zastupitelstva obce, a v nichž takto kandidovala i její matka, tehdejší starostka obce.

██████████ matka ██████████ zmínila, že policejními orgány, s nimiž spolupracovala ve věci domovních prohlídek, byla pak jako nezúčastněná osoba přibrána k domovní prohlídce, která proběhla dne 30. 4. 2014 u ██████████. Ještě tento den pak ve Strakonících hovořila s obž. ██████████, který se jí m. j. dotázal na drogy v ██████████. Sdělila mu, že tam byl ten den ráno zásah, ale že více mu o tom nemůže říci. Dotazoval se, zda je ██████████ učitelka mateřské školy v ██████████, její dcera a po potvrzení této informace jí řekl, že ta v tom jede taky. S ohledem na

absurditu tohoto sdělení to dále nekomentovala a dne 1. 10. 2014 pak ve Strakonickém deníku vyšel článek s názvem „Na Strakonicku vyšetřují případ varny pervitinu“, kde je závěrem odkaz na to, jaká jména s kauzou spojená již deník zjistil a že bude případ sledovat. Dne 2. 10. 2014 vyšel další článek ve Strakonickém deníku na str. 3, kde kromě jména [REDAKCE] bylo takto v souvislostech uvedeno již i její jméno [REDAKCE]. Pak se jí již telefonicky dotazovala na tento článek dcera, která se o něm dozvěděla v zaměstnání, a [REDAKCE] u policisty, s nímž byla předtím ohledně domovních prohlídek v kontaktu, pak zjišťovala bližší informace o původu informací k článku. Takto zjistila, že v předmětném policejním spise není o [REDAKCE] sebemenší zmínka, avšak to se již stejný článek objevil i na internetu a rozběhla se tam k němu diskuse. Policista jí pak telefonicky cca v 18.30 hodin vyrozuměl, že článek byl z internetu již stažen. Zveřejnění těchto nepravdivých údajů o její dceři v předmětném článku poškodilo přitom pověst celé rodiny, dceru poškodil hodně, zejména v aktivitách s mládeží, a jí pak také jakožto tehdejší starostku Obce [REDAKCE] neboť článek vyšel těsně před volbami, a mohl tak být zveřejněn i účelově, neboť tam bylo uvedeno i její údajné vyjádření, že o drogách „neměla ani poněti“, což je zavádějící tvrzení, vzhledem k tomu, že na tuto problematiku v obci upozorňovala již nejméně 1,5 roku před zásahem policie. Článek tak mohl vyvolat negativní emoce vůči celé rodině a poškodit tak obě – její dceru [REDAKCE] jako v těchto volbách kandidující, a jí jako starostku obce, neboť vyzníval tak, že jako starostka věc neřešila a občané [REDAKCE] se cítili zklamaní. Proto učinila prohlášení (č. 1. 44 spisu), v němž se ke skutečnostem v předmětném článku vyjádřila a článek vyvěsila na nástěnku na Obecním úřadě v [REDAKCE] I podle jejího dalšího šetření obž. [REDAKCE] před vydáním článku mluvila pouze s matkou [REDAKCE], která se však neměla vyjádřit tak, jak bylo pak prezentováno v článku. Ještě v době, kdy dne 24. 10. 2014 podávala [REDAKCE] ve věci vysvětlení, stále v obci přetrvávala napjatá atmosféra.

[REDAKCE] ředitelka MŠ Drahonice a nadřízená [REDAKCE] zmínila, jak ta byla z předmětného článku naprosto šokovaná, rozrušená a nebyla schopna se v práci soustředit. Ona sama se článkem seznámila dne 2. 10. 2014, nenechal ji klidnou a snažila se situaci řešit, a podařilo se jí mluvit až s obžalovaným, po němž žádala průkazně doložit v článku uvedená tvrzení, mající velmi zásadní souvislost s prací [REDAKCE] jako učitelky MŠ. Ten jí potvrdil, že žádné průkazné důkazy nemá, ale ví, že [REDAKCE] se stýkala s těmi lidmi, kteří jsou v článku uvedeni. Protože sama nikdy neměla podezření, že by [REDAKCE] byla zapletena do nějaké drogové kauzy, obžalovanému tak připomněla, že policie nečinila vůči [REDAKCE] žádné úkony, jde tak o falešné obvinění a požadovala omluvu a očistu jména [REDAKCE] i celé školky. [REDAKCE] jsou malá obec a tímto článkem mohla důvěra rodičů ve školku (v blízké obci) velice rychle upadnout. Nabídku obžalovaného, aby se jako ředitelka školky vyjádřila a napsala článek s dementi, však nepřistoupila a telefonicky kontaktovala mluvčí policie ve Strakonících, která byla rovněž článkem šokována. Obžalovaný pak i po dalším jednání s [REDAKCE] nadále odmítal omluvu napsat.

Z listinných důkazů bylo zjištěno: z periodika Strakonický deník ze dne 1. 10. 2014, 2. 10. 2014 a 3. 10. 2014, a z kopie článku ze dne 2. 10. 2014 na 3. straně Strakonického deníku, vloženého na webové stránky Strakonického deníku – upravený článek a přehled vstupů a úprav na webových stránkách Strakonického deníku předmětného článku, že obž. [REDAKCE] jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník napsala článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodávat učitelka

mateřské školy. Ta nařčení odmítá.“, který byl dne 2. 10. 2014 uveřejněn na 3. straně v regionálním periodiku Strakonický deník a dále také na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, ve kterém mimo jiné uvedla, že „podle informací, které Deník získal, měla od J. K. kupovat a přeprodávat pervitin učitelka mateřské školy z nedaleké obce [redacted] (27)“, přičemž šéfredaktorem uvedeného deníku je obž. [redacted]

Z vyjádření (na č. 1. 44 spisu) [redacted] jako starostky obce [redacted] je zřejmé, že takto spoluobčanům v reakci na obsah článku ve Strakonickém deníku ze dne 2. 10. 2014 sdělila, že ohledně prezentování její dcery [redacted] jako osoby zapletené do nekalé aktivity a jí samotné jako osoby neznalé situace (v místě), jde o nepravdivé údaje, zřejmě má jí o útok vůči její rodině a informovala i o tom, že ve věci již podaly trestní oznámení. Z trestních oznámení s kopiemi článků je pak zřejmé, že [redacted] ho podala dne 2. 10. 2014 a [redacted] dne 6. 10. 2014.

Z úředního záznamu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor Strakonice, OHK - SKPV ze dne 20. 10. 2014 č. j. KRPC-142393/TČ-2014-020781 je zřejmé, že podezřelými zde byli [redacted] a [redacted] zatímco [redacted] nebyla v tomto případě nejen prověřována, ale ani vedena. Z úředního záznamu Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Oddělení tisku a prevence České Budějovice ze dne 18. 11. 2014 s přílohou vyplývá, že dne 2. 10. 2014 zveřejnili pouze v obecné rovině a jako standardní tiskovou zprávu - tuto akci, týkající se 3 domovních prohlídek, prováděných v období od 29. 4. 2014 v obcích na Strakonicku, včetně jejich výsledku, tj. tam nalezených a zajištěných věcí, ale i co do jejich podezření ohledně 2 mužů ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 TZ a přečinu nedovoleného pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 TZ. Následně zjistili na internetu existenci článku Strakonického deníku, kde byla v souvislosti s touto policejní akcí jmenována [redacted], včetně kontextu, že jde o učitelku mateřské školy a přeprodává pervitin. Proto byla kontaktována nadřízená obžalovaných s upozorněním, že v policejní zprávě k věci žádná podezřelá či zadržená osoba nefiguruje a požádal ji o zvážení tiskové opravy, zejména s ohledem na presumpci nevinu a takto v článku jmenovanou a tím jednoznačně poškozovanou učitelku mateřské školky v malé obci, a během dne pak skutečně byly na internetu tyto osobní údaje z článku smazány.

Z lékařské zprávy MUDr. Ivana Neumanna ze dne 6. 10. 2014 je zřejmé, že [redacted] byla při návštěvě u lékaře rozrušena, trpěla depresemi a vztekem kvůli pomlouvačnému článku v místním tisku. Od přečtení je rozrušena, nespává, dyskomfortní. Byl zjištěn například zvýšený krevní tlak.

Z osobních výkazů, rejstříku trestů a zpráv zaměstnavatele obžalovaných je zřejmé, že dosud nebyli přestupkově postihováni a ani soudně trestáni a svým zaměstnavatelem jsou i dobře hodnoceni.

Návrh na doplnění dokazování nebyl učiněn a ani provedení dalších důkazů se samo nenabízelo a bylo by i tak nadbytečné, neboť skutkový stav byl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. zjištěn bez důvodných pochybností již z dosud provedených důkazů. Soud všechny důkazy provedené ke sporným skutečnostem hodnotil, jak bylo již výše rozvedeno, v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř., tj. podle svého vnitřního

přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Přečinu pomluvy se podle **§ 184 odst. 1 TZ** dopustí ten, kdo o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo mu způsobit jinou vážnou újmu. Přečinu pomluvy podle **§ 184 odst. 2 TZ** se pak dopustí ten, kdo spáchá čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně veřejně účinným způsobem.

Trestní zákoník ustanovením § 184 TZ poskytuje ochranu cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život. Lidská důstojnost, osobní čest a dobrá pověst požívají ochrany i podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života, přičemž se nevyžaduje, aby došlo skutečně k ohrožení vážnosti u spoluobčanů, a postačí, že nepravdivý údaj je k tomu způsobilý. Předmětem útoku může být pouze fyzická osoba. Zákonným znakem přečinu pomluvy podle § 184 TZ je sdělení nepravdivého údaje, tj. takové informace, která je v rozporu se skutečností. Nepravdivý údaj musí být způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost pomlouvané osoby u spoluobčanů, přičemž tuto okolnost je třeba hodnotit vzhledem ke konkrétnímu případu s přihlédnutím k postavení osoby dotčené pomluvou, jejími charakterovými a mravními vlastnostmi, i povahou sdělovaného údaje, okolnostmi sdělení a rozšíření takové informace. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 22. 2. 2012, sp. zn. 7 Tdo 1430/2011-51 ohledně srozumění pachatele trestného činu pomluvy, který o jiném sdělil neověřený nepravdivý údaj, vyplývá, že závěr o nepravdivosti údaje, který je způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost poškozené osoby u spoluobčanů nebo jí způsobit jinou vážnou újmu ve smyslu trestného činu pomluvy podle § 206 odst. 1 tr. zák. (nyní přečin pomluvy § 184 odst. 1 TZ) není závěrem absolutním, ale je třeba ho vykládat v kontextu s ostatními údaji a nelze ho učinit izolovaně bez ohledu na další znaky skutkové podstaty citovaného trestného činu, což platí i ve vztahu k zavinění ve formě eventuálního úmyslu, kterým je pachatele srozuměn, že jím uváděný údaj je neověřitelný a že tedy může být nepravdivý. O existenci takového eventuálního úmyslu tak může svědčit zejména to, že si pachatel neověřil pravdivost údajů, které získal o jiném a které připouštěly více alternativních závěrů, včetně těch, jež byly způsobilé značnou měrou ohrozit vážnost poškozené osoby u spoluobčanů, a přesto se je rozhodl sdělit. Jde tak po subjektivní stránce o trestný čin úmyslný, u něhož však stačí úmysl eventuální. K trestnímu postihu pachatele tak stačí pouhé srozumění pachatele s tím, že údaj, který o jiném sděluje, je nepravdivý, a že tento údaj je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů. Zavinění pachatele trestného činu pomluvy tedy podle § 206 tr. zák. (nyní přečin pomluvy § 184 TZ) musí zahrnovat i okolnost, že sdělený údaj je nepravdivý a současně způsobilý značnou měrou ohrozit vážnost osoby dotčené pomluvou u spoluobčanů, přičemž vzhledem k ustanovení § 3 odst. 3 tr. zák. se vyžaduje zavinění ve formě úmyslu, byť i nepřímého [§ 4 písm. b) tr. zák. – nyní § 15 odst. 1 písm. b) TZ a § 15 odst. 2 TZ]. Právní závěr o zavinění musí mít dostatečný podklad v příslušných skutkových zjištěních. Skutečnost, že určité údaje rozšiřované obviněným byly hanlivé, neověřené a nepravdivé a současně způsobilé přivodit značné ohrožení vážnosti napadených osob, charakterizuje objektivní stránku trestného činu pomluvy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 11. 2002, sp. zn. 5 Tdo 873/2002).

Tento trestný čin je spáchán tiskem tehdy, jestliže text je vyhotoven ve formě tiskoviny, kterou se rozumí vyhotovení textu, znaku nebo obrazu za pomoci mechanické nebo chemické cesty, tedy vyhotovení tiskařským strojem nebo jiným obdobným způsobem. K tomu, aby byly naplněny znaky objektivní stránky trestného činu pomluvy podle § 206 tr. zák. musí být sdělení nepravdivého údaje schopno ohrozit poškozeného ve značné míře. Nepostačuje tedy jakékoli ohrožení, tj. i v nízké či obvyklé intenzitě, ale musí se jednat o ohrožení zásadnějšího charakteru. Protože jde o trestný čin ohrožovací, je třeba hodnotit též další hrozící následky a s nimi související okolnosti, nikoli jen následky skutečně vzniklé (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2003, sp. zn. 5 Tdo 83/2003).

Obžalovaní se k trestné činnosti doznávají jen částečně, avšak jsou z jejího spáchání usvědčováni dosud provedenými důkazy, a to jak v podobě listinných důkazů, zejména předmětného článku a jeho zveřejnění v původní či rozvinuté verzi, a to včetně uveřejnění na internetovém zpravodajském serveru, ale i z vysvětlení, která ve věci podaly další osoby. Obž. [redacted] zmínila, že jako redaktorka periodika Strakonický deník měla informace pro předmětný článek ze 2 zdrojů, přičemž jedním z nich měla být matka [redacted] - [redacted]. Šlo-li o osobu, která měla obžalované informace získané již z jiného zdroje nyní takto potvrdit, pak bylo s ohledem na blízký příbuzenský vztah této osoby k jednomu z podezřelých ve věci (v článku je takto prezentován J. K.), nutné přistupovat k vyhodnocení odpovědí velmi obezřetně, a to i s ohledem na skutečnost, že k nim tato osoba mohla být různě motivována. Ostatně stejně tak by mohl být motivován i případný jiný zdroj informací, zejména pokud by sám byl ve věci policejnímu orgánu veden jako podezřelý. [redacted] však vyloučila, že by obžalované tehdy o [redacted] poskytla jinou informaci než tu, že se [redacted] s jejím synem [redacted] znala ze školy, byli kamarádi a v té době k nim občas přišla i domů. Obžalovaná tento rozhovor přitom popsala nejprve tak, že obdržela kladnou odpověď [redacted] na dotaz, zda [redacted] vidala v tom domě, kde (pak) byla (nalezena) varna pervitinu, aby pak připustila, že tuto kladnou odpověď tehdy obdržela jen na otázku, zda [redacted] vidala [redacted] v domě [redacted]. Z uvedeného je zcela zřejmé, že [redacted] tím rozhodně tehdy obžalované nepotvrdila, že by [redacted] do jejich domu chodila v rozhodné době, nebo že by tak dokonce činila v souvislosti s tím, že by měla kupovat a přeprodávat pervitin od [redacted]. Pokud tedy měla obžalovaná informace ještě od jiné osoby o tom, že by [redacted] do tohoto domu chodila v rozhodné době, nebo že by tak dokonce činila v souvislosti s tím, že by měla kupovat a přeprodávat pervitin od [redacted] nemohlo to být od [redacted] a ani samotného [redacted] kteří vyloučili, že by [redacted] měla něco společného s drogami a s důvodem, pro která policie činila tehdy úkony přípravného řízení v obci [redacted]. Šlo-li tedy o informaci ještě od jiné osoby, obžalovaná si ji věrohodným způsobem již dále neověřovala, a to ani dotazem na policejní orgány a neměla ani informaci o tom, že by tak učinil sám obžalovaný. Tomu však měla obžalovaná prezentovat výsledek svého pátrání k případu tak, že k [redacted] získala informace od matky jednoho z tehdy vyšetřovaných pouze v podobě: „vidali jsme ji tam, chodila tam, se všemi se zná“. Oba obžalovaní to sice považovali za dostačující informaci, avšak jak k tomuto bylo již výše rozvedeno, šlo jednak o poměrně nespolehlivý zdroj informací, který mohl mít zájem i na ev. účelové prezentaci určité verze případu, ale navíc ani z takovéto informace o tom, že tam [redacted] vidali, že tam chodila a že se se všemi zná, rozhodně tehdy ani obžalovaný nemohl usuzovat na to, že tím má jakkoli, natož pak relevantně potvrzeno, že by [redacted]

do předmětného domu chodila právě v rozhodné době, nebo že by tak dokonce činila v souvislosti s tím, že by měla kupovat a přeprodávat pervitin od

Nikdo z obžalovaných se pak nad tím, že pravdivost informací, které obžalovaná jako redaktorka periodika Strakonický deník měla takto o získat, nemají vůbec relevantním způsobem ověřenu, již nepozastavoval a za dostatečně odpovědný přístup před napsáním a zveřejněním článku považovali již to, že měla dne 1. 10. 2014 možnost se k tomu, že by měla kupovat a přeprodávat drogy, vyjádřit a když to popřela, že dostačujícím bude pak v článku uvést, že dotazovaná osoba vše popírá. Obž. pak měla již za to, že článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodávat učitelka mateřské školy. Ta nařčení odmítá.“ jí nic nebrání v této podobě napsat a zveřejnit, přičemž stejný náhled na věc měl i obž. který dosavadní postup obžalované jako autorky článku považoval v dané věci za správný a dostačující, a v tomto směru i svou odpovědnost jakožto šéfredaktora považoval takto za splněnou poté, co s ní obžalovaná určité své pochybnosti ještě dopoledne dne 1. 10. 2014 zkonzultovala. Protože se snažili článek uveřejnit co nejdříve, měl obžalovaný na své rozhodnutí o této podobě článku jen několik hodin. Dne 1. 10. 2014 byl dán článek již do tisku, tento den byl zveřejněn i na internetu - 1. (titulní) strana. Článek ze strany 3. byl připojen dne 2. 10. 2014 v regionálním periodiku Strakonický deník a také na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, kde v článku obžalovaná m. j. uvedla, že „podle informací, které Deník získal, měla od J. K. kupovat a přeprodávat pervitin učitelka mateřské školy z nedaleké obce (27)“.

(podle § 83 odst. 2 tr. ř. domovní prohlídku vykonají policejní orgány Policie ČR, a to za přítomnosti nezúčastněné osoby) Obžalovaný má být novinářem s dlouholetou praxí (20 let) a od r. 2004 je i šéfredaktorem zmíněného periodika, tj. měl by tedy být osobou zkušenou a znalou konkrétní problematiky, o níž měl takto předmětný článek pojednávat. Proto mu mělo být již z prvotního sdělení dne 30. 9. 2014, ev. dne 1. 10. 2014, zřejmé, že ani ona a ani její dcera v dané věci nemohou žádným způsobem figurovat. Jak sama zmínila, obžalovaný o ní věděl nejen z jejich tehdejšího rozhovoru, že je starostkou obce a pokud mu tehdy ohledně jeho dotazu na drogy a poskytnula informaci, že tam byl ten den ráno zásah, ale že více mu o tom nemůže říci, mohl tak již z tohoto jejího sdělení usoudit, že ani ona sama, ale ani nikdo z její rodiny, a tedy rozhodně ani její dcera nemůže jakkoli figurovat v policejním spisovém materiálu vztahujícím se k dané věci. Obžalovaný tehdy měl informaci z jiného zdroje, že probíhají v domovní prohlídce a jako osoba, která (jak je soudu z tohoto periodika známo) píše v předmětném periodiku i tzv. soudničky, jistě věděl, že k domovní prohlídce musí být podle § 83 odst. 2 tr. ř. přizvána i nezúčastněná osoba. U domovních prohlídek konaných v takto malých obcích, pak bývá v podstatě pravidlem, že jako nezúčastněná osoba je přizván starosta (starostka) obce. Pokud tedy obžalovanému výslovně v této souvislosti zmínila, že více mu o domovní prohlídce nemůže říci, muselo být obžalovanému z této její informace zřejmé, že minimálně k jedné z těchto domovních prohlídek byla jako nezúčastněná osoba přizvána a proto nemůže mít ona, ani nikdo z její rodiny k věci naprosto žádný vztah, neboť jinak by policejními orgány znalými dané věci, k této domovní prohlídce jako nezúčastněná osoba nemohla být vůbec přizvána a nemohla by tak mít k věci ani žádné informace, tj. ani ty, o kterých, jak obžalované sama tehdy

upozornila, mu nemůže více nic říci. Obžalovaný však tuto její informaci buď takto ani nevnímal, nebo její obsah nedostatečně vyhodnotil, a následně od policejních orgánů ke svému dotazu nezískal rovněž bližších informací, které by mu umožnili si jakkoli ověřit, že by [REDAKCE] v dané kauze jakkoli figurovala.

Je tak bezprecedentním selháním obž. [REDAKCE] jakožto šéfredaktora uvedeného deníku, vzhledem k tak ve věci naprosto nedostatečným a řádně neověřeným informacím autorky předmětného článku – obž. [REDAKCE] pokud za této situace rozhodl o zveřejnění předmětného článku i s uvedením celého jména [REDAKCE] jejího věku (27) a jejího povolání jakožto učitelky mateřské školky, a to v takovýchto souvislostech s drogovou problematikou, zejména když takto rozhodl i o tom, že další zde v souvislosti s drogovou trestnou činností zmíněné osoby budou uvedeny pouze počátečními písmena jejich jmen a příjmení. Oba obžalovaní, obž. [REDAKCE] jako autorka článku, a obž. [REDAKCE] jakožto šéfredaktor, který tento článek do tisku schválil a umožnil tak jeho zveřejnění v tištěné podobě a též na internetovém zpravodajském serveru deníku, tak sdělili o [REDAKCE] v tomto článku informace, které nebyly pravdivé a byly dokonce i v příkrém rozporu se skutečností. V článku byla [REDAKCE] s uvedením celého jména i věku, takto osočena, že měla od J. K. kupovat a přeprodávat pervitin. Přitom šlo zjevně o nepravdivé tvrzení, neboť jak je zřejmé z vyjádření Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor Strakonice, OHK - SKPV ve věci č. j. KRPC-142393/TČ-2014-020781, nikdy [REDAKCE] v tomto případě neprověřovali, ale dokonce ani nevedli a rovněž Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Oddělení tisku a prevence České Budějovice ohledně této kauzy zmiňovala mezi osobami podezřelými vždy pouze muže a nikdy žádnou ženu. Zejména naprosto nedůvodný a pro věc zcela nepodstatný důraz na informaci, že jde o učitelku mateřské školky, nebyl jen dalším z údajů, umožňujících v předmětném článku [REDAKCE] zcela bezpečně ztotožnit, ale zesiloval vyznění článku do podoby náznaku, kde také mohly být drogy takto distribuovány a jaké osoby tam mohly být touto tam popisovanou aktivitou ev. i ohroženy.

Všechny tyto nepravdivé údaje o [REDAKCE] v článku zveřejněné, kdy tento čin spáchali obžalovaní tiskem a veřejně přístupnou počítačovou sítí, tak byly zcela jednoznačně způsobilé značnou měrou ohrozit její vážnost u spoluobčanů, zejména pak byly způsobilé poškodit ji v zaměstnání, narušit její rodinné vztahy nebo jí způsobit i jinou vážnou újmu, ale dokonce určitý následek i přinesly, jak je zřejmé z lékařské zprávy o zdravotních následcích, přičemž šokující dopad tohoto článku na [REDAKCE] popsala pak i její nadřízená [REDAKCE] Poškozená [REDAKCE] totiž v rozhodné době působila jako učitelka MŠ v [REDAKCE] a velmi zásadním způsobem vnímala následnou změnu v chování rodičů dětí, které měla na starosti v MŠ nebo i při jiných aktivitách s dětmi, které v té době měla, kdy část se jí přímo na toto tvrzení v článku obsažené i výslovně dotazovala. To, jak těžce zveřejnění tohoto textu vnímala i její rodina, vyplývá i s toho, že její matka [REDAKCE] tehdejší starostka obce [REDAKCE] považovala za nutné již dne 2. 10. 2014 písemně informovat občany obce, že předmětný článek neobsahuje pravdivé informace. V době, kdy na článek takto reagovala, bylo totiž před volbami (volby do zastupitelstev obcí v ČR se uskutečnily ve dnech 10. a 11. října 2014) a článek tak mohl negativně ovlivnit i voliče, zejména když do zastupitelstva [REDAKCE] kandidovala a její matka, která byla starostkou obce, patrně rovněž kandidovala znovu.

Tvrzení obsažené v předmětném článku tak nebylo rozhodně pravdivé konstatování, nemělo hodnotící povahu a nebylo ani komentářem, nebo prezentováno jako subjektivní úsudek autorky, ale inkriminované výroky byly veřejnosti předkládány jako faktické údaje a to v jednoznačném kontextu, že kupovat a přeprodávat pervitin zde měla právě poškozená [REDAKCE] a to jakožto učitelka mateřské školy z nedaleké obce (srov. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 1. 9. 2004, sp. zn. 7 Tdo 726/2004). Obžalovaní si přitom museli být vědomi, a byli tak s tím zjevně i srozuměni, že jimi v článku takto uváděné - autorkou článku a schválené k publikaci pak jejím nadřízeným, údaje mohou být nepravdivé a přesto je uvedli v článku, jehož obsah je hanlivý k poškozené. Jestliže již tyto základní informace, které obžalovaní o případu získali, jim umožňovaly více alternativních závěrů a jejich informační zdroje byly nespolehlivé a nejednoznačné, měli si rozhodně opatřit více informací o tom, kdo je v této drogové kauze šetřen policií a z něčeho i podezřelý. Lze důvodně předpokládat, že pokud by obžalovaní provedli v tomto směru byť i jen základní šetření, tak by v případě objektivního posouzení získaných informací zjistili, že celkové vyznění článku, který takto chtějí zveřejnit v regionálním periodiku, je nepravdivé a zjevně by ho takto ani nezveřejnili.

Obžalovaní tak musel být srozuměni s tím, že údaje, které v předmětném článku o poškozené [REDAKCE] uvedli a dali do takového kontextu, jsou ověřitelné (ač si je nemínili již nijak dále sami ověřovat), avšak mohou být i smyšlené, což se i nyní prokázalo. Zároveň si museli být vědomi toho, že jejich údaj, odkazující na to, že pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodávat učitelka mateřské školy [REDAKCE] může s ohledem na povahu těchto údajů hrubě zasáhnout minimálně do života samotné poškozené [REDAKCE]. Všechny tyto o ní takto publikované údaje byly způsobilé ohrozit její vážnost u spoluobčanů, v zaměstnání, narušit její rodinné vztahy a ztížit jí tak podstatným způsobem výkon jejího zaměstnání, kde pracuje s dětmi velmi útlého věku. K určitým následkům u ní také pak skutečně i došlo, neboť po publikaci tohoto článku měla nejen obavu, aby nepřišla o práci, ale měl vliv i na její zdravotní stav.

Oba obžalovaní tak věděli, že článek obžalované, jakožto redaktorky regionálního periodika Strakonický deník, který pak obžalovaný nechal zveřejnit jak v tomto periodiku, tak i na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, tj. v tisku, obsahuje informace, které nemusí být pravdivé a že tak mohou jejich zveřejněním porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, jímž je ochrana cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život, ale přesto se je rozhodli takto sdělit. Ze strany obžalovaných nešlo přitom o spoléhání se bez přiměřených důvodů na to, že tímto článkem nezpůsobí takové ohrožení nebo porušení zájmu chráněného trestním zákonem. Obžalovaná s obžalovaným zveřejnění těchto nepravdivých informací v daném kontextu s obžalovaným totiž konzultovala a ten jako osoba s dlouholetou publikační praxí, předmětný text schválil, ač měl spíše on sám předvídat reálnou možnost způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, zejména, nešlo-li v článku o komentář nebo subjektivní názor, ale o prezentování faktu, a tedy zpravodajství. Obžalovaní tak ve výroku uvedeném a prokázaným jim jednáním naplnili po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ. S ohledem na důkazy ve věci a charakter trestného činu je zřejmé, že zde oba jednali ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Již samotná absence plného doznání obžalovaných ke všem znakům skutkové podstaty uvedeného trestného činu, brání ve věci postupovat podle § 307 tr. ř. (natož absence m. j. i souhlasu obžalovaných s tímto postupem). Vzhledem k tomu, že obžalování ani do současné doby neprojevali jakoukoli sebereflexi, natož snahu se omluvit a napravit následky svého jednání, byť i jako fyzické osoby, jsou to pak i okolnosti tohoto případu, které postupu podle § 307 tr. ř. i nadále brání.

Soud pak vzal v úvahu při ukládání druhu a výše trestu i okolnosti uvedené v § 38 a § 39 odst. 1 TZ a zvážil, že obžalování porušili zájem státu na ochraně ochrana cti a dobré pověsti člověka před pomluvou, která může vážným způsobem narušit jeho rodinný a společenský život. Motivací obžalovaných byla pak patrně pouze snaha po senzaci, kdy takovouto poměrně šokující informaci zjevně chtěli o kauze přinést čtenářům jako první médium. Při absenci polehčující okolností plného doznání i jakékoliv sebereflexe, a při neexistenci okolností přitěžujících, neboť obžalování jsou dosud bezúhonní; lze mít za to, že na obžalované je možné výchovně působit i trestem alternativním k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Míra zavinění je dle názoru soudu v tomto případě u obžalovaných shodná, neboť zásadní vady článku, které způsobila sama jeho autorka, pak její nadřizený bez dalšího akceptoval. Proto obžalovaným byl v sazbě pro trest odnětí svobody podle § 184 odst. 2 TZ, která činí až 2 léta, uložen **trest odnětí svobody**, u každého z nich **na 8 měsíců**, a **jeho výkon byl podmíněně odložen**, a to každému z nich **na zkušební dobu 2 roky**.

V této věci se poškozená nepřipojila s požadavkem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy a proto rozhodnutí neobsahuje ohledně ní výrok podle § 228 odst. 1 tr. ř. či podle § 229 odst. 1, odst. 2 tr. ř. S požadavkem na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy, se však zde připojila avšak dosud svůj požadavek nespecifikovala a ani nedoložila, proto s ním byla podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázána zcela na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím podepsaného soudu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 251 tr. ř., § 252 tr. ř.).

Odvolání mohou podat: státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr. ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr. ř.).

Ve Strakonících dne 21. 4. 2015

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 20.8.2015 v trestní věci obžalovaných [redacted] nar. [redacted] a [redacted], roz. [redacted] nar. [redacted] vedené pro přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, o jejich odvolání proti rozsudku Okresního soudu Strakonice ze dne 21.4.2015, č.j. 3 T 25/2015-117, t a k t o :

K odvolání obžalovaných [redacted] roz. [redacted], nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted] vedené pro přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonici ze dne 21.4.2015, č.j. 3 T 25/2015-117 se napadený rozsudek podle § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušuje a podle § 307 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu se podmíněně zastavuje trestní stíhání pro skutek, že

[redacted], nar. [redacted] jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník napsala článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J.K. kupovat a přeprodat učitelka mateřské školy. Ta nařčení odmítá“, který byl dne 2.10.2014 uveřejněn na 3. straně v regionálním periodiku Strakonický deník a dále také na internetovém zpravodajském serveru deník www.strakonickydenik.cz, ve kterém mimo jiné uvedla, že „podle informací, které Deník získal, měla od J.K. kupovat a přeprodat pervitin učitelka mateřské školy z nedaleké obce [redacted] (27)“, čímž sdělila nepravdivé informace, které jsou v rozporu se skutečností vůči poškozené [redacted] nar. [redacted] když o uvedení a zveřejnění celého jména poškozené, jejího věku a povolání v předmětném článku rozhodl šéfredaktor uvedeného deníku [redacted], nar. [redacted] přičemž uvedeným jednáním ohrozili čest a dobrou pověst jak samotné poškozené [redacted], tak i její matky [redacted] nar. [redacted] starostky obce [redacted]

posuzovaný jako přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.

Podle § 307 odst. 3 tr. řádu se u obou obžalovaných stanoví zkušební doba na 2 (dva roky).

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem rozhodl Okresní soud ve Strakonici, že

Obžalovaní:

1) [redacted]

nar. [redacted] ve [redacted] šéfredaktor Strakonického deníku, zaměstnatel: Vltava-Labe-Press, a. s., Nám. Přemysla Otakara II. 8/5, 370 01 České Budějovice, trvale bytem a na adrese pro doručování [redacted]

2) [redacted]

roz. [redacted] nar. [redacted] ve [redacted] redaktorka Strakonického deníku, zaměstnatel: Vltava-Labe-Press, a. s., Nám. Přemysla Otakara II. 8/5, 370 01 České Budějovice, trvale bytem a na adrese pro doručování [redacted]

jsou vinni, že

[redacted] nar. [redacted] jako redaktorka regionálního periodika Strakonický deník napsala článek pod názvem „Policie v případě výroby drog zatím nikoho neobvinila“ s podtitulem „Pervitin měla od J. K. kupovat a přeprodat učitelka mateřské školy. Ta nařčení odmítá.“, který byl dne 2. 10. 2014 uveřejněn na 3. straně v regionálním periodiku Strakonický deník a dále také na internetovém zpravodajském serveru deníku www.strakonickydenik.cz, ve kterém mimo jiné uvedla, že „podle informací, které Deník získal, měla od J. K. kupovat a přeprodat pervitin učitelka mateřské školy z nedaleké obce [redacted] (27)“, čímž sdělila nepravdivé informace, které jsou v rozporu se skutečností vůči poškozené [redacted] nar. [redacted] když o uvedení a zveřejnění celého jména poškozené, jejího věku a povolání v předmětném článku rozhodl šéfredaktor uvedeného deníku [redacted] nar. [redacted] přičemž uvedeným jednáním ohrozili čest a dobrou pověst jak samotné poškozené [redacted] tak i její matky [redacted] nar. [redacted] starostky obce [redacted]

t e d y - o jiném sdělili nepravdivý údaj, který je způsobit značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu a tento čin spáchali tiskem a veřejně přístupnou počítačovou sítí,

čímž spáchali

prečin pomlvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 TZ,

a odsuzují se

podle § 184 odst. 2 TZ k trestu odnětí svobody, u každého z nich na **8 (osm) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu, u každého z nich na **2 (dva) roky**.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená [redacted] **o d k a z u j e** se svým nedostatečně specifikovaným požadavkem na náhradu škody **zc e l a** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní prostřednictvím obhájce v zákonné lhůtě odvolání a namítli, že nalézací soud nesprávně posoudil jejich doznání pouze jako částečné. Oba obžalovaní od počátku spolupracovali s policií a popsali skutkový děj tak, jak se odehrál. Navrhli, aby s ohledem na jejich dosavadní bezúhonnost i projevenou lítost a projevenou snahu o odškodnění následku jednání byl napadený rozsudek zrušen a krajský soud rozhodl o podmíněném zastavení jejich trestního stíhání.

Soudu byla také předložena dohoda o narovnání mezi obžalovanými a [redacted] nar. [redacted] a [redacted] nar. [redacted]. Podle této dohody obžalovaní

uvedli, že ve Strakonickém deníku na straně tři 2.10.2014 byla uvedena nepravdivá informace o [redacted] a autorka článku [redacted] a šéfredaktor Strakonického deníku [redacted] se tímto [redacted] i [redacted] omlouvají. Tato omluva byla zveřejněna ve Strakonickém deníku dne 6.8.2015. Současně se oba obžalovaní zavázali, že zaplatí odškodné za nemajetkovou újmu ve výši 20.000,-Kč do rukou právního zástupce poškozených a uhradí také náklady právního zastoupení. Tento závazek byl podle předložených listin také splněn.

Krajský soud v Českých Budějovicích vzal v úvahu ust. § 254 tr. řádu i ustanovení § 257 odst. 1 písm. d) tr.řádu a uzavřel, že v projednávané trestní věci lze shledat okolnosti uvedené v § 307 odst. 1 tr. řádu.

Podle § 307 odst. 1 tr. řádu v řízení o přečinu může se souhlasem obviněného soud podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže obviněný se k činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena nebo s poškozeným o její náhradě uzavřel dohodu a nebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě a vzhledem k osobě obviněného s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

V projednávané trestní věci oba obžalovaní zcela doznali skutkové okolnosti umožňující posuzovat právní otázku jejich jednání a jde o obžalované dosud žijící řádným životem, jejichž motivací byla patrně podle názoru okresního soudu snaha přinést čtenářům poměrně šokující informaci jako první médium.

Jak vyplývá z provedených důkazů, nebyli obžalovaní dosud trestáni ani projednávání v přestupkovém řízení a zaměstnavatelem jsou hodnoceni pozitivně.

Účelem trestního řízení je dosáhnout, aby ze strany obviněných již nedocházelo k pokračování nebo opakování úmyslné trestné činnosti a dosavadní život obžalovaných, okolnosti případu i jejich plné doznání o skutkových okolnostech umožňuje závěr, že dosavadní probíhající trestní řízení již pozitivně na oba obžalované působilo. Pokud okresní soud rozvedl, že obžalovaní neprojevili jakoukoliv sebereflexi, z uzavřené dohody o narovnání vyplývá účinná snaha o sebereflexi, zvláště pokud ve Strakonickém deníku byla rovněž na straně tři uveřejněna omluva obou obžalovaných a současně oba obžalovaní uhradili určitou finanční částku za nemajetkovou újmu oběma poškozeným, náklady právního zastoupení a s touto dohodou obě poškozené vyslovily souhlas.

Proto krajský soud dospěl k závěru, že v projednávané trestní věci jsou dány zákonné podmínky pro postup podle § 307 odst. 1 tr.řádu a podle ustanovení § 257 odst. 1 písm. d) tr. řádu pro zrušení napadeného rozsudku trestní stíhání obou obžalovaných podmíněně zastavil a přistoupil k uložení zkušební doby, to rovněž ve výměře dvou let.

Podle § 308 odst. 1 tr. řádu jestliže oba obžalovaní v průběhu zkušební doby povedou řádný život, rozhodne soud, že se osvědčili, jinak však rozhodne, a to i během zkušební doby, že se neosvědčili a že se v trestním stíhání pokračuje.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

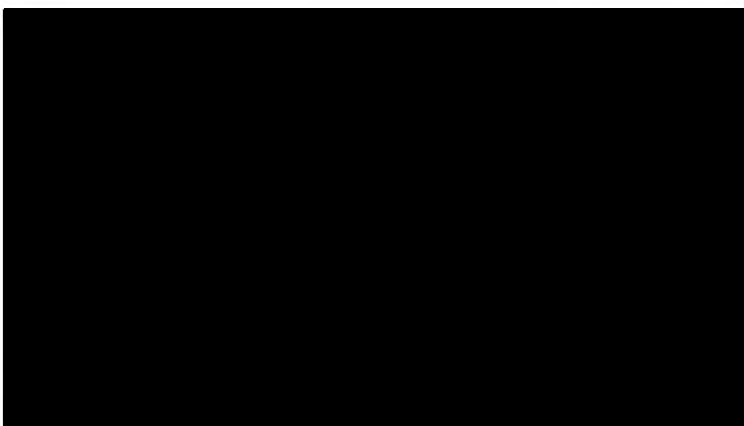
Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 20.8.2015

JUDr. Roman B á r t a, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Rubicková

ČESKÁ REPUBLIKA TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu ve Strakonicih vydala dne 25. 9. 2017 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz:

Obviněný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] ve [REDACTED] bez zaměstnání, formálně trvale bytem [REDACTED] [REDACTED] (ohlašovna), [REDACTED] na adrese pro účely doručování [REDACTED] [REDACTED]

je vinen, že

1)
v blíže nezjištěné době, nejméně od 1. 1. 2012 do 7. 4. 2017, prostřednictvím telefonního čísla [REDACTED] evidovaného na [REDACTED] nar. [REDACTED] dceru poškozeného [REDACTED] nar. [REDACTED] tomuto opakovaně a vytrvale na jeho telefonní číslo [REDACTED] zasílal urážející a obtěžující SMS zprávy, ve kterých mu současně vyhrožoval, že ho nechá odstranit, zmrská ho holí a sukovicí a tím ho naučí slušného chování, přičemž toto jednání je způsobilé vzbudit u poškozeného [REDACTED] obavu o život nebo zdraví,

2)
v přesně nezjištěné době od 28. 3. 2017 nejméně do 17. 4. 2017 prostřednictvím telefonního čísla [REDACTED] opakovaně zasílal poškozenému [REDACTED] nar. [REDACTED] na jeho telefonní číslo [REDACTED] SMS zprávy, ve kterých nepravdivě uváděl, že je [REDACTED] jeho přítelkyně [REDACTED] nar. [REDACTED] nevěrná s jistým [REDACTED] když takové jednání mohlo značnou měrou ohrozit jejich družský vztah,

t e d y – ad 1)

jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví jemu a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval, a toto jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví,

- **ad 2)**
o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména narušit jeho rodinné vztahy,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) TZ,

ad 2)

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 TZ,

a o d s u z u j e s e

podle § 184 odst. 1 TZ, za užití § 43 odst. 1 TZ, k **ú h r n n é m u** trestu odnětí svobody na **6 (šest) měsíců**.

Podle § 82 odst. 1 TZ se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu **18 (osmnáct) měsíců**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Ve Strakonících dne 25. 9. 2017

JUDr. Ivana Kolářová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Hedvika Chalupová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu ve Strakonicih Mgr. Roman Šustr vydal dne 27. prosince 2019 podle § 314e odst. 1 trestní řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

██████████ narozený ██████████ v ██████████ osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem ██████████ na adrese pro účely doručování ██████████ občan ČR,

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době od 30. 11. 2016 do 10. 12. 2018 ve Vodňanech, okres Strakonice, prostřednictvím dopisů nutil poškozenou ██████████ narozenou ██████████, aby s manželem ██████████, narozeným ██████████ uhradili údajný dluh za odběr elektřiny pod hrozbou vážné újmy na cti a dobré pověsti,

a) když zejména v dopise datovaném dne 30. 11. 2016 požadoval do 12. 12. 2016 uhradit částku 55 000 Kč slovy: „Nebude-li faktura do tohoto data uhrazena, počítejte a věřte tomu, že si nová paní ředitelka nenechá kvůli Vám kazit Vánoce. To v takovém případě poznáte vy i Váš manžel i další ... Věřte, že jsem se na dnešní den dobře připravil a že letošní Vánoce jsou jen ve vašich rukách ... Dopis pro paní ředitelku mám již připravený, je podstatně tvrdší a podrobnější a záleží na Vás jestli jí ho předám či nikoliv? Věřte, že pokud nezaplatíte tak na dnešní den nezapomenete! Já si Vás najdu i na Hluboké i v Prachaticích a budu do konce Vašeho života informovat a varovat slušné lidi před Vámi!“,

b) v dopise datovaném dne 30. 5. 2018 požadoval uhrazení částky 50 000 Kč slovy „pokud mi toto částečné uhrazení dluhu neuhradíte, udělám Vám takovou ostudu, že zalezete zpátky na Slovensko a zde už se nikdy neukážete!!!“,

2. v přesně nezjištěné době v prosinci 2018 zaslal dopis ředitelce ZŠ Zlatá stezka Prachatice, určený pro ředitelku ZŠ Národní v Prachaticích, ve kterém nepravdivě označil poškozenou ██████████ narozenou ██████████ za „podvodnici nejvyššího kalibru“ a uvedl, že má „velmi temnou minulost, má špínu na svědomí i na rukou,“

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

tedy

ad 1. jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

ad 2. o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání,

čímž spáchal

ad 1. přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2. přečin pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 67 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku k **úhrnnému peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb, přičemž jedna sazba činí 300 Kč, tedy ve výměře 15 000 Kč (patnáct tisíc korun českých).**

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obviněnému stanoví, aby peněžitý trest zaplatil v měsíčních splátkách ve výši 3 000 Kč vždy do 15. dne v měsíci, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto trestního příkazu. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obviněný nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, **stanoví** obviněnému náhradní trest odnětí svobody na **2 (dva) měsíce.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE] bytem [REDAKCE] **odkazuje** s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

Strakonice 27. prosince 2019

Mgr. Roman Šustr v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Kozlíková.

